DOI: 10.32844/2222-5374-2020-106-4-2.17
УДК: 342.9

Піскунова О. Б.,

здобувач Науково-дослідного інституту публічного права

ДЕЯКІ АСПЕКТИ РЕАЛІЗАЦІЇ КОМПЕТЕНЦІЇ УПОВНОВАЖЕНОГО ПІДРОЗДІЛУ (УПОВНОВАЖЕНИХ ОСІБ) З ПИТАНЬ ЗАПОБІГАННЯ ТА ВИЯВЛЕННЯ КОРУПЦІЇ

Мета статті полягає в тому, що на підставі аналізу позицій вчених-адміністративістів та норм діючого законодавства постає необхідним: по-перше, з'ясувати зміст терміну компетенція в діяльності органів публічної адміністрації з подальшим виокремленням особливостей останньої в діяльності уповноваженого підрозділу (уповноважених осіб) з питань запобігання та виявлення корупції, по-друге, з'ясувати основні права та обов'язки, які реалізуються уповноваженими підрозділами (уповноваженими особами) з питань запобігання та виявлення корупції як складова адміністративно-правового статусу останніх. Актуальність статті полягає в тому, що однією з основних проблем, пов'язаних з високим рівнем корупції в діяльності органів публічної влади, є відсутність ефективно діючих відомчих антикорупційних програм. Існуючі в органах публічної влади щорічні плани з питань запобігання корупції є здебільшого формальними та відтворюють положення відповідних актів вищого рівня. Виявлення фактів корупції фактично зведено нанівець, оскільки відсутні системи виявлення та аналізу ризиків корупціогенних процедур, а також мають місце нехтування реалізації механізмів повідомлення про підозри в корупції та захисту осіб, які про них повідомляють. В статті здійснено науковий огляд позицій вчених щодо розуміння компетенція органу публічної влади. Компетенцію уповноваженого підрозділу (уповноважених осіб) з питань запобігання та виявлення корупції розглянуто з позиції законодавчо закріпленої можливості реалізації покладених на уповноважений підрозділів (уповноважену особу) сукупність прав та обов'язків, які сприяють реалізації антикорупційного законодавства в частині запобігання та виявлення корупції. Доведено, що компетенція уповноваженого підрозділу (уповноважених осіб) з питань запобігання та виявлення корупції становить собою складову адміністративно-правового статусу уповноваженого підрозділу (уповноважених осіб) та забезпечує реалізацію всього функціонального спектру із запобігання та виявлення корупції на локальному рівні. З метою чіткої регламентації компетенція уповноваженого підрозділу (уповноважених осіб) з питань запобігання та виявлення корупції в статті звернуто увагу на необхідність внесення відповідних змін як до законодавчих, так і локальних нормативних актів, що сприятиме формуванню культури неприйнятності корупції.

Ключові слова: компетенція, права, обов'язки, уповноважений підрозділ (уповноважена особа), запобігання, виявлення, корупція, антикорупційна програма.

Актуальність теми. Однією з основних проблем, пов'язаних з високим рівнем корупції в діяльності органів публічної влади, є відсутність ефективно діючих відомчих антикорупційних програм. Існуючі в органах публічної влади щорічні плани з питань запобігання корупції є здебільшого формальними та відтворюють положення відповідних актів вищого рівня. Виявлення фактів корупції фактично зведено нанівець, оскільки відсутні системи виявлення та аналізу ризиків корупціогенних процедур, а також мають місце нехтування реалізації механізмів повідомлення про підозри в корупції та захисту осіб, які про них повідомляють. Уповноважені підрозділи (уповноважені особи), відповідальні за розроблення та здійснення відомчих заходів з виявлення і запобігання корупції, не мають відповідного фаху та рівня незалежності, здебільшого ці повноваження покладено на кадрові підрозділи [1]. Все вищезазначене спонукає до дослідження компетенції уповноваженого підрозділу (уповноважених осіб) з питань запобігання та виявлення корупції.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Доречно зазначити, що від законодавчого закріплення та реалізації компетенції уповноваженим підрозділом (уповноваженою особою) з питань запобігання та виявлення корупції залежить рівень реалізації антикорупційної політики органом публічної адміністрації, а також відповідний рівень здійснення превентивних антикорупційних механізмів та правил щодо усунення наслідків корупційних правопорушень. В цілому проблемам реалізації компетенції в діяльності органів антикорупційної спрямованості, а також функціонування антикорупційних інституцій були предметом дисертаційних досліджень таких учених, як С. М. Альфорова, Л. І. Аркуші, М. Ю. Бездольного, Н. П. Голоти, Р. В. Гречанюк, А. М. Давидюка, Д. М. Демківа, О. В. Джафарової, І. А. Дьоміна, О. Ю. Дрозда, Л. А. Жуковської, Д. Г. Заброди, В. А. Завгороднього, М. Г. Іванець, О. В. Іванова, В. В. Іванцова, Д. О. Іщука, Д. І. Йосифович, В. В. Коваленка, Т. С. Курило, В. С. Лукомського, М. І. Мельника, Є. В. Невмержицького, С. С. Рогульського, К. В. Ростовської, О. В. Скомарова, О. В. Терещука, О. В. Ткаченка, Т. В. Хабарової, К. І. Хромової, С. О. Шатрави, С. А. Шалгунової та інші.

Вищезазначене тільки підтверджує необхідність проведення окремо наукового дослідження присвяченого з'ясування змісту компетенції уповноваженим підрозділом (уповноваженою особою) з питань запобігання та виявлення корупції.

Мета статті – на підставі аналізу позицій вчених-адміністративістів та норм діючого законодавства постає необхідним: по-перше, з'ясувати зміст терміну компетенція в діяльності органів публічної адміністрації з подальшим виокремленням особливостей останньої в діяльності уповноваженого підрозділу (уповноважених осіб) з питань запобігання та виявлення корупції, по-друге, з'ясувати основні права та обов'язки, які реалізуються уповноваженими підрозділами (уповноваженими особами) з питань запобігання та виявлення корупції як складова адміністративно-правового статусу останніх.

Виклад основного матеріалу дослідження. На початку наукової праці вважаємо за необхідне приділити увагу розумінню терміну «компетенція». Оскільки в наукових працях звертається увага, що

визначення компетенції органів публічної ладі та уповноваженого підрозділу (уповноважених осіб) з питань запобігання та виявлення корупції, зокрема, має важливе науково-практичне значення, оскільки відсутність чіткої регламентації прав і обов'язків уповноваженого підрозділу (уповноважених осіб) з питань запобігання та виявлення корупції може призвести до порушення законності, зниження рівня виконавської дисципліни, безвідповідальності за невиконання чи неналежне виконання своїх обов'язків, прийнятих рішень. Для уповноваженого підрозділу (уповноважених осіб) з питань запобігання та виявлення корупції проблема визначення компетенції має особливе значення, оскільки вони реалізують цілий комплекс різноманітних за характером функцій, до яких належить і функція правоохорони. Відповідно до законодавства органи уповноваженого підрозділу (уповноважених осіб) з питань запобігання та виявлення корупції мають державно-владні повноваження, реалізація яких передбачає самостійне здійснення правотворчої та правозастосовної діяльності. Проте самостійні вони тільки в певних межах, які регламентуються державою шляхом надання уповноваженому підрозділу (уповноважених осіб) з питань запобігання та виявлення корупції відповідної компетенції, яка є одним із визначальних елементів правового статусу будь-якого органу виконавчої влади і може бути визначена лише за умови попереднього з'ясування мети й завдань, що стоять перед останніми, а також аналізу функцій, реалізація яких покладається на них у той чи інший період функціонування держави та суспільства. З огляду на це практичне значення має дослідження компетенції органів уповноваженого підрозділу (уповноважених осіб) з питань запобігання та виявлення корупції [2, с. 118].

У Великому юридичному енциклопедичному словнику за загальною редакцією академіка НАН України Ю.С.Шемшученко, компетенція тлумачиться як сукупність встановлених в офіційній – юридичній чи неюридичній – формі прав і обов'язків, тобто повноважень будь-якого органу або посадової особи приймати обов'язкові до виконання рішення, організовувати та контролювати їх виконання, вживати у необхідних випадках заходи відповідальності. Компетенція державних органів (органів місцевого самоврядування) та їх посадових осіб встановлюється правовими актами, і її реалізація забезпечується засобами державного примусу. Компетенція недержавних органів та їх посадових осіб (органів об'єднань громадян, релігійних організацій, форм самоорганізації населення, підприємств, установ, організацій недержавної форми власності) не має юридично владного характеру і відповідно державно-примусового забезпечення [3, с. 373].

Так, Г. В. Атаманчук в межах своєї наукової праці наголошує на змісті компетенції органу публічної адміністрації як складової його адміністративно-правового статусу та важливості функцій та повноважень органу. Вчений доречно вказує, що компетенція органу публічної адміністрації це безпосередньо юридично визначена сукупність управлінських функцій і повноважень державного органу стосовно окремих об'єктів управління. Крім того, компетенція включає в себе юридично закріплені елементи: набір управлінських функцій для конкретного державного органу, адекватні повноваження; склад повноважень, що

включає форми і методи здійснення управлінських функцій; перелік об'єктів управління або окремих питань (аспектів) їх функціонування, які є предметом відання державного органу [4, с. 209].

М. Карпа досліджуючи формування компетенції органу публічної влади запропонована відповідна схема «функція – інституція – статус – компетенція» у форматі і як алгоритм функціонального навантаження конкретних інституцій, і як передумова до формування їх компетенцій, і як логічна схема формування компетенції органів публічної влади. Вчений доводить, що предметом відання органів публічної влади вважаються питання державного та місцевого значення, у межах яких діє передбачений законом, а отже і юридично компетентний у них орган. Тому, предмет відання як структурний елемент категорії компетенція, є способом юридичного зазначення тих сфер життя, які визначаються в якості предмета власних дій органу публічної влади [5, с. 219]. В контексті зазначеного визначення, можна говорити, що компетенції органу публічної влади здійснюється через реалізацію власних дій, які, в той же час повинні бути законодавчо закріплені.

Компетенція, за визначенням Ю. Н. Старилова, – це належне органу державної влади коло повноважень, межі його дій по здійсненню функцій держави і вирішенню завдань держави; це коло – питань, передбачених нормативно-правовим актом, котрі орган державної влади правоздатний вирішувати. В компетенцію входять повноваження органу державної влади, його відповідальність, правові засоби, форми і методи реалізації прав і виконання обов'язків [6, с. 498].

І.А. Артеменко досліджуючи органи публічної адміністрації як суб'єкти адміністративно-процесуального права доводить, що процесуальна компетенція органів публічної адміністрації як елемент його процесуального статусу, складається з сукупності процесуальних публічно-владних прав та обов'язків, коло яких, визначено завданнями і функціями, задля реалізації яких створено і функціонує певний орган та має відповідне нормативне закріплення в процесуальному законодавстві [7, с. 49].

Слушним є розуміння компетенції запропоноване В. Б. Авер'яновим, який дійшов висновку, що за своєю природою компетенція органів виконавчої влади – це юридичне відображення (опосередкування) покладених на них функцій у спеціальних, так званих компетенційних (або статусних), нормативно-правових актах шляхом закріплення цілей, завдань і необхідного для їх реалізації комплексу прав та обов'язків, тобто державно-владних повноважень [8, с. 265].

Враховуючи викладене, вважаємо за доречне взяти за основну позиції вчених щодо розуміння компетенції органу публічної адміністрації щодо подальшої змістовної характеристики діяльності уповноваженого підрозділу (уповноважених осіб) з питань запобігання та виявлення корупції.

Вважаємо за доречно розкрити зміст компетенції уповноваженого підрозділу (уповноважених осіб) з питань запобігання та виявлення корупції шляхом аналізу нормативно-правових актів, які регламентують діяльність останніх. Оскільки саме в них (нормативно-правові акти) можна виокремити основні права та обов'язки уповноваженого підрозділу (уповноважених осіб) з питань запобігання та виявлення корупції, так як становлять їх

функціональний аспект щодо запобігання та виявлення корупції в діяльності органів публічної влади.

Безпосередній аналіз положень Закону України «Про запобігання корупції» надав можливість зробити наступні висновки: по-перше, даний нормативний акт не закріплює основні права та обов'язки, які покладаються на уповноважений підрозділ (уповноважену особу) з питань запобігання та виявлення корупції; по-друге, тільки в частині реалізації повноважень у сфері захисту викривачів уповноважені підрозділи (уповноважені особи) з питань запобігання та виявлення корупції наділяються відповідними правами; по-третє, виходить, що поза межами законодавчого врегулювання залишається реалізації основних прав, які покладаються на уповноважені підрозділи (уповноважених осіб) під час здійснення основних завдань передбачених Закон України від 14.10.2014 № 1700-VII.

В той же час, звернення до ст. 53-9 Закону України «Про запобігання корупції» закріплюється, що на виконання повноважень у сфері захисту викривачів уповноважені підрозділи (уповноважені особи) з питань запобігання та виявлення корупції мають право:

1) витребувати від інших структурних підрозділів відповідного органу чи юридичної особи документи, у тому числі ті, що містять інформацію з обмеженим доступом (крім державної таємниці), та робити їх копії;

2) викликати та опитувати осіб, дій або бездіяльності яких стосуються повідомлені викривачем факти, у тому числі керівника, заступників керівника органу, установи, організації;

3) звертатися до Національного агентства щодо порушених прав викривача, його близьких осіб;

4) вносити подання керівнику відповідного органу чи юридичної особи про притягнення винних осіб до дисциплінарної відповідальності за порушення Закону;

5) виконувати інші визначені законом повноваження, спрямовані на всебічний розгляд повідомлень викривачів та захист їхніх прав та свобод [9].

Крім того, постановою Кабінету Міністрів України від 04.09.2013 № 706 «Питання запобігання та виявлення корупції» передбачено, що уповноважений підрозділ (уповноважена особа) з метою виконання покладених на нього (неї) завдань має право:

1) отримувати від інших структурних підрозділів органу виконавчої влади, підприємства, установи та організації інформацію і матеріали, необхідні для виконання покладених на нього завдань, а також в установленому законом порядку інформацію з обмеженим доступом або таку, що містить державну таємницю;

2) отримувати від працівників органу виконавчої влади, підприємства, установи та організації усні та письмові пояснення з питань, які виникають під час проведення службових розслідувань (перевірок);

3) ініціювати перед керівником органу виконавчої влади (його апарату), підприємства, установи та організації питання щодо надсилання запитів до державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності з метою отримання від них відповідної

інформації та матеріалів, необхідних для виконання покладених на уповноважений підрозділ завдань [10].

Маємо звернути увагу, що в дійсності зазначені права уповноваженого підрозділу (уповноваженої особи) з питань запобігання та виявлення корупції не розкривають всієї суті діяльності даного підрозділу щодо запобігання та виявлення корупції. Оскільки закріплюючи основні права уповноваженого підрозділу (уповноваженої особи) ми говоримо, що даний підрозділ має можливість реалізовувати два блоки заходів, які стосуються по-перше, запобігання, а по-друге, виявлення корупції в діяльності органу публічної влади.

Більш повну відповідь щодо закріплення основних прав уповноваженого підрозділу (уповноваженої особи) з питань запобігання та виявлення корупції має можливість знайти в наказі Національного агентства з питань запобігання корупції від 17.03.2020 № 102/20. В дійсності, даним наказом закріплено типові положення про уповноважений підрозділ (уповноважену особу) з питань запобігання та виявлення корупції, і відповідно якого, уповноважений підрозділ (уповноважена особа) з метою виконання покладених на нього (неї) завдань має право:

1) витребувати, відповідно до пункту 1 частини другої статті 53-9 Закону України «Про запобігання корупції», від інших структурних підрозділів відповідального суб'єкта документи, у тому числі ті, що містять інформацію з обмеженим доступом (крім державної таємниці), та робити чи отримувати їх копії;

2) викликати та опитувати осіб, дії або бездіяльність яких стосуються повідомлених викривачем фактів, у тому числі керівника, заступників керівника відповідального суб'єкта;

3) звертатися до Національного агентства щодо порушених прав викривача, його близьких осіб;

4) виконувати інші визначені Законом України «Про запобігання корупції» повноваження, спрямовані на всебічний розгляд повідомлень викривачів та захист їхніх прав і свобод;

5) отримувати від посадових та службових осіб відповідального суб'єкта письмові пояснення з приводу обставин, що можуть свідчити про порушення вимог України «Про запобігання корупції» щодо запобігання та врегулювання конфлікту інтересів та інших передбачених вимог та обмежень;

6) мати доступ до документів та інформації, розпорядником яких є відповідальний суб'єкт, з урахуванням обмежень, встановлених законом;

7) брати участь та проводити для працівників відповідального суб'єкта внутрішні навчання, а також ініціювати проведення нарад з питань запобігання і виявлення корупції;

8) здійснювати контроль за дотриманням антикорупційного законодавства, у тому числі розгляд повідомлень про порушення вимог Закону України «Про запобігання корупції», у тому числі в юридичних особах;

9) надсилати за підписом керівника відповідального суб'єкта запити до територіальних (міжрегіональних) органів, юридичних осіб, що належать до сфери управління відповідального суб'єкта, з метою отримання від них

інформації та матеріалів, необхідних для виконання покладених на уповноважений підрозділ (уповноважену особу) завдань;

10) вносити подання керівнику відповідального суб'єкта про притягнення винних осіб до дисциплінарної відповідальності на виконання повноважень у сфері захисту викривачів;

11) ініціювати перед керівником відповідального суб'єкта питання проведення перевірки організації роботи із запобігання і виявлення корупції в територіальних (міжрегіональних) органах та юридичних особах, що належать до сфери управління відповідального суб'єкта;

12) проводити аналіз потенційних та наявних контрагентів відповідального суб'єкта та надавати інформацію про них керівнику відповідального суб'єкта [11].

Закріплюючи відповідні права уповноваженого підрозділу (уповноваженої особи) з питань запобігання та виявлення корупції наказом Національного агентства з питань запобігання корупції від 17.03.2020 № 102/20 маємо вказати на деякі зауваження, які потребують уточнення. Так, серед основних прав вказується, що уповноважені підрозділи (уповноважені особи) мають право вносити подання керівнику відповідального суб'єкта про притягнення винних осіб до дисциплінарної відповідальності на виконання повноважень у сфері захисту викривачів, але вважаємо, що доречно щоб останні вносили керівнику відповідного суб'єкта призначення подання про притягнення до дисциплінарної відповідальності працівників відповідного органу, винних у порушенні саме Закону України «Про запобігання корупції», оскільки це не обмежується тільки викривачами. Крім того, з метою виконання покладених на уповноважений підрозділ (уповноважену особу) основних завдань в частині запобігання та виявлення корупції, необхідно також внести зміни до наказу НА запобігання корупції від 17.03.2020 № 102/20 та поповнити його такими пунктами, що уповноважений підрозділ має право:

- витребувати від структурних підрозділів відповідного суб'єкта інформацію щодо виконання заходів, передбачених антикорупційною програмою відповідного суб'єкта та іншим документом за результатами оцінки корупційних ризиків та визначення заходів з їх усунення - для відповідного суб'єкта.

- вести листування з Національним агентством з питань запобігання корупції, спеціально уповноваженими суб'єктами у сфері протидії корупції з питань, що належать до компетенції уповноваженого підрозділу (уповноваженої особи);

- надавати на розгляд керівника відповідного суб'єкта пропозиції щодо удосконалення роботи уповноваженого підрозділу (уповноваженої особи).

Аналіз нормативно-правових актів засвідчує, що закріплені права уповноважених підрозділів (уповноважених осіб) з питань запобігання та виявлення корупції є підтвердженням того, що останні становлять собою ключовий елементів антикорупційної інфраструктури та забезпечують увесь функціональний спектр із запобігання та виявлення корупції на локальному рівні.

Другою складовою компетенції уповноважених підрозділів (уповноважених осіб) з питань запобігання та виявлення корупції нами

названо обов'язки останніх. Безпосереднє звернення до нормативно-правових актів, які регламентують діяльність уповноважених підрозділів (уповноважених осіб) з питань запобігання та виявлення корупції не оперують таким поняттям, а можна спостерігати закріпленні за відповідним суб'єктом повноважень. Аналіз юридичної літератури засвідчує різноманітність наукових підходів до його розуміння, дехто вказує, що повноваження є одночасно і правом, і обов'язком. В такому контексті, особа, що володіє повноваженням, має певні додаткові можливості, проте не може використовувати їх на свій розсуд, а тільки у формально визначений спосіб. Тому справедливо буде сказати, що повноваження є обов'язком здійснити (реалізувати, застосувати) конкретне суб'єктивне право [12].

Безпосередній аналіз нормативно-правових актів, які регламентують діяльність уповноважених підрозділів (уповноважених осіб) з питань запобігання та виявлення корупції не дають чіткої відповіді щодо основних обов'язків, які покладаються на останніх.

В той же час, Національним агентством з питань запобігання корупції було прийнято методичні рекомендації щодо діяльності уповноважених підрозділів (уповноважених осіб) з питань запобігання та виявлення корупції. Отже, у відповідності до зазначеного локального акту можна вказати, що уповноважені підрозділи (уповноважені особи) відповідно до покладених на них завдань мають такі обов'язки: 1) розробляють та проводять заходи щодо запобігання корупційним правопорушенням, а також здійснює контроль за їх проведенням; 2) надають іншим структурним підрозділам державного органу, організації та їх окремим працівникам роз'яснення щодо застосування антикорупційного законодавства; 3) вживають заходів до виявлення конфлікту інтересів та сприяють його усуненню, контролюють дотримання вимог законодавства щодо врегулювання конфлікту інтересів, а також виявляють сприятливі для вчинення корупційних правопорушень ризики в діяльності посадових і службових осіб державного органу, організації, вносять їх керівникам пропозиції щодо усунення таких ризиків; 4) надають допомогу в заповненні декларацій особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування; 5) у разі виявлення фактів, що можуть свідчити про вчинення корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень посадовими чи службовими особами державного органу, організації, інформують в установленому порядку про такі факти керівника державного органу, організації, а також правоохоронні органи відповідно до їх компетенції; 6) ведуть облік працівників державного органу, організації, притягнутих до відповідальності за вчинення корупційних правопорушень; 7) взаємодіють з підрозділами з питань запобігання та виявлення корупції державного органу, організації, спеціально уповноваженими суб'єктами у сфері протидії корупції; 8) розглядають в межах повноважень повідомлення щодо причетності працівників державного органу, організації до вчинення корупційних правопорушень; 9) повідомляють у письмовій формі керівникові державного органу, організації та спеціально уповноваженим суб'єктам у сфері протидії корупції про факти, що можуть свідчити про вчинення корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень

посадовими особами державного органу, територіального органу, організації [13].

Висновки. Компетенцію уповноваженого підрозділу (уповноважених осіб) з питань запобігання та виявлення корупції розглянуто з позиції законодавчо закріпленої можливості реалізації покладених на уповноважений підрозділів (уповноважену особу) сукупність прав та обов'язків, які сприяють реалізації антикорупційного законодавства в частині запобігання та виявлення корупції. Компетенція уповноваженого підрозділу (уповноважених осіб) з питань запобігання та виявлення корупції становить собою складову адміністративно-правового статусу уповноваженого підрозділу (уповноважених осіб) та забезпечує реалізацію всього функціонального спектру із запобігання та виявлення корупції на локальному рівні.

З метою чіткої регламентації компетенція уповноваженого підрозділу (уповноважених осіб) з питань запобігання та виявлення корупції постає необхідним внесення відповідних змін як до законодавчих так і локальних нормативних актів, що сприятиме формуванню культури неприйнятності корупції.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Про засади державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційна стратегія) на 2014-2017 роки : Закон України від 14.10.2014 № 1699-VII URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/1699-18>.
2. Сіверін Д. В. Адміністративно-правовий статус органів державної виконавчої служби України : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Х., 2014. 210 с.
3. Юридична енциклопедія : в 6 т. / Редкол. : Ю. С. Шемшученко (голова редкол.) та ін. К. : Вид-во «Українська енциклопедія» імені М. П. Бажана, 1998. Т. 5 : П–С. 2003. 736 с.
4. Атамчук Г. В. Теория государственного управления : курс лекцій. М. : Юрид. лит., 1997. 235 с.
5. Карпа М. Формування компетенції органів публічної влади: територіально-орієнтований підхід. *Ефективність державного управління*. 2017. ВИП. 3 (52). Ч. 1. С. 213-222.
6. Старилов Ю. Н. Службное право : учебник М. : Изд-во БЕК, 1996. 698с.
7. Артеменко І. А. Органи публічної адміністрації як суб'єкти адміністративно-процесуального права : теорія та практика : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Одеса, 2017. 433 с.
8. Адміністративне право України. Академічний курс: підручник : у 2 т. Т. 1 : Загальна частина / ред. колегія: В. Б. Авер'янов (голова) та ін. Київ : Юрид. думка, 2004. 584 с.
9. Про запобігання корупції : Закон України від 14.10.2014 № 1700-VII URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/1700-18>.
10. Питання запобігання та виявлення корупції : постанова Кабінету Міністрів України; Положення від 04.09.2013 № 706. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/706-2013-%D0%BF>.
11. Про затвердження Типового положення про уповноважений підрозділ (уповноважену особу) з питань запобігання та виявлення корупції : наказ НА запобігання корупції від 17.03.2020 № 102/20 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/z0361-20>.

12. Повноваження URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9F%D0%BE%D0%B2%D0%BD%D0%BE%D0%B2%D0%B0%D0%B6%D0%B5%D0%BD%D0%BD%D1%8F>.

13. Про затвердження Методичних рекомендацій щодо діяльності уповноважених підрозділів (уповноважених осіб) з питань запобігання та виявлення корупції : рішення НА запобігання корупції від 13.07.2017 № 317 URL : <https://zakon.rada.gov.ua/go/v0317884-17>.

O. Piskunova

SOME ASPECTS OF IMPLEMENTATION OF THE COMPETENCE OF THE AUTHORIZED DIVISION (AUTHORIZED PERSONS) ON PREVENTION AND DETECTION OF CORRUPTION

The purpose of the article is that on the basis of the analysis of positions of scientists-administrators and norms of the current legislation it is necessary: first, to find out the meaning of the term competence in activity of public administration bodies issues of prevention and detection of corruption, secondly, to clarify the basic rights and responsibilities exercised by the authorized units (authorized persons) on the prevention and detection of corruption as part of the administrative and legal status of the latter. The relevance of the article is that one of the main problems associated with the high level of corruption in the activities of public authorities is the lack of effective departmental anti-corruption programs. The annual plans to prevent corruption in public authorities are mostly formal and reproduce the provisions of the relevant higher-level acts. The detection of corruption is virtually nullified, as there are no systems for detecting and analyzing the risks of corrupt procedures, and there is a neglect of the implementation of mechanisms for reporting suspicions of corruption and protecting those who report them. The article provides a scientific review. The article provides a scientific review of the positions of scientists on understanding the competence of public authorities. The competence of the authorized unit (s) to prevent and detect corruption is considered from the standpoint of the legally established possibility of implementing the set of rights assigned to the authorized units (authorized person), which contribute to the implementation of anti-corruption legislation in terms of prevention and detection. It is proved that the competence of the authorized unit (s) to prevent and detect corruption is a component of the administrative and legal status of the authorized unit (s) and ensures the implementation of the entire functional spectrum of prevention and detection of corruption at the local level. In order to clearly regulate the competence of the authorized unit (s) to prevent and detect corruption, the article draws attention to the need to make appropriate changes to both legislative and local regulations, which will contribute to the formation of a culture of unacceptable corruption.

Keywords: competence, rights, responsibilities, authorized unit (authorized person), prevention, detection, corruption, anti-corruption program.